

ba – neosoba také závisí morfologický tvar některých rodo-vých zájmen. Pokud se totiž zájmeno všeku, a vztazné zájmeno kójto v mužském rodu vztahuje k osobě, má v nepřímém pádu tvary všákого, koróto. Stále více se však v současném jazyce prosazuji nominativní tvary zájmen i ve vztahu k osobám mužského rodu.

Protiklad osoba – neosoba se uplatňuje také ve zvláštních tvarech základních číslovek spojených s počítanou osobou mužského rodu, např. dváma, trýma apod. Počítané osoby mužského rodu také nemívají zvláštní tvar podstatného jména, nýbrž tvar množného čísla: пет стóла, трýста учýтели.

Tvoření podstatných jmen

§35

Podstatná jména jsou v bulharštině podobně jako v češtině zčásti slova odvozená, jejichž tvar se rovná slovnímu základu, např. крак, нос, жен(á). Většinou se však tvoří stejnými slo-votvornými postupy jako v češtině, tj. odvozováním příponami, předponami, příponami i předponami současně, skládáním ze dvou i několika slovních základů a zkracováním.

Tvoření podstatných jmen odvozováním

1. Odvozování příponami u podstatných jmen pro osoby mužského rodu.

-áч, -яч (příp. -ч po základech na -а-, -я-) Připojuje se ke slovesným základům a tvoří podstatná jména činitelská, např.: опáч *орáч*, водáч *vúdce*, прůvodce, řidič, чистáч *uklizeč*, чистиц, пазáч *hlídac*, продавáč *prodavač*, готвáч *kuchař*, pre-vodáč *překladatel*, доýч *dojič*, кроýч *krejčí*, стříhač, раздавáč *listonoš*. Někdy tvoří také názvy nářadí, např. влекáч *remorkér*, бръснáч *břitya*;

-ен (s variantami **-анец**, **-янец**, **-енец**, **-овец**) Připojuje se ke slovesným i jmenným základům a tvoří podstatná jména označující osoby podle jejich činnosti, např. boréu *bojovník*, *zápasník*, ловец *lovec*, летец *letec*, streléu *střelec*, vladéleu *vlastník*, *majitel*; podle jejich vlastnosti, např. mýrzelíveu *lenoch*, крадеу *zloděj*, льжéц *lhář*, pestýleu *šetřil*, стáрець *stařec*, a podle jejich původu nebo příslušnosti k nějakému kolektivu, např. софиинец *Sofijan*, partýeu *straník*, индиець *Ind*, *Indián*, červenoarméeu *rudoarméjec*, холандеу *Holandán*;

-ик, -ник První z přípon se připojuje k základům přídavných jmen a příčestí na **-н**, např. prátenuk *posel*, *delegát*, годе́ник *snoubenec*, učenik *žák*. Druhá přípona se připojuje ke slovesným základům, např. скýтник *tulák*, presélník *přeštěhovalec*, nebo ke jmenným základům, přičemž označuje buď osoby, např. právnik *právnik*, vrystník *vrstevník*; nebo předměty, např. běstník *noviny*, priémník *přijímač apod.*;

-анин, -янин, -чанин se připojuje k substantivním základům a tvoří názvy osob podle jejich původu, národnosti, náboženství apod., např. мохамедáнин *mohamedán*, сéлянин *vesničan*, грáжданин *občan*, *měšlan*, югославáни *Jihoslovakian*, *Jugoslávec*, англичáнин *Angličan*, пловдивчанин *Plovdivan*;

-áp, -яр tvoří činitelská jména od slovesných základů, např. брънчáп *holič*, печатáр *tiskař*, *sazeč*, пъдáр *polní hlídač*, ле-яр *слévač*, зидáр *zedník*, пекáр *pekař*, častěji však od základů substantivních, např. аптекáр *lékárnik*, говедáр *skoták*, овчáр *ovčák*, воденичáр *mlynář*, книжáр *knihkupec*, *papírník*. Tato přípona je vždy přizvučná, výjimku tvoří lékar *lékař* a zastaralé пíсáр *písar*;

-ак, -як Připojuje se k adjektivním základům a tvoří názvy osob podle jejich vlastnosti, z nichž některé, podobně jako v češtině, mají expresivní význam, např. простáк *neotesa-*

nec, дъртák *dědek*, бедняк *ubožák*, *chuđas*, веселáк *čtverák*, dobrýk *dobrák*;

-тел, -ател, -ител Připojuje se obvykle ke slovesným základům a tvoří podstatná jména činitelská, vesměs knižního původu, např. учитель *učitel*, зрýtel *divák*, писатель *spisovatel*, владétel *vládce*. Podobně jako v češtině jména odvozená touto příponou označují ve srovnání se jmény na **-ач** od slovesných základů často osoby vykonávající duševní činnost, srov. носáч *nosič*, носитељ *nositel*; пазáč *hlídac*, пазýtel *ochránce*, strážce pod. Někdy je však v bulharštině mezi oběma příponami zcela jiný významový vztah, např. събирапч *sběrač* i *sbérateł*, събираптель tech. termín *sběrač*;

-чик Tato přípona je přejata z ruštiny ve jmenech jako zakúpčík *nákupčí*, барабáńčík *bubeník*, v bulharštině se však stala do jisté míry produktivní, např. докладчик *referent*, *přednášejíci*, завáрчик *svářec*;

(а)джия, -чия Tato přípona je přejata z turečtiny, stala se velmi produktivní. Tvoří názvy osob podle jejich zaměstnání, činnosti, zálib apod. od podstatných jmen, např. боядžия *natérač*, *malíř*, *barvíř*, занаятчия *řemeslník*, чорбаджия *statkář*, *zbohatlík*, ловджия *lovec*, шегаджия *šprýmař*, халваджия *prodavač nebo výrobce chalvy*, сладоледчия *prodavač zmrzliny*, керемидчия *výrobce*, *prodavač tašek na střechu*. Touto příponou se velmi produktivně tvoří také od substantiv internacionálního původu, např. бетонджия *betonář*, прогрámаджия *programový referent*, кйнаджия *promítac filmů*, od slov domácích a dokonce i od zkratek, např. кăтаджия *příslušník dopravní policie*, od KAT *kontrola automobilové dopravy*. Většina těchto substantiv má expresivní význam a některá patří ke slangovým výrazům, např. кăтаджия;

-ир Neproduktivní přípona, jež představuje jen několik činitelských jmen, např. пастир *pastýř*, *pasák*, пастир *duchovní pastýř*, архипастир apod.

Přípony internacionálního původu:

- ист ikonomíst *ekonom*, hospodárný člověk, пианист *pianista*,
mašiníst *strojvůdce*, спортіст *sportovec*, marxíst *marxista*;
- ант ekskurziáント *výletník*, diletaント *diletant*, kurcánt *frekventant* *kursu*;
- ент: реферéнт *referent*, kliéнт *klient*, pacient *pacient*;
- ат delegát *delegát*, advokát *advokát*, laureát *laureát*;
- ер káncler *kancléř*, инженер *inženýr*, magazinér *skladník*,
kavalér *kavalír*;
- иер касиер *pokladník*, куриер *kurýr*, хотелиер *hoteliér*, гардерobiér *šatnář*, камериér *komorník*;
- ик akademík *akademik*;
- ор монтёр *montér*, скиор *lyžař*, танцёр *tanečník*;
- тор, -атор inspektor *inspektor*, provokátor *provokatér*, morálizátor *moralista*;
- ан kleptomán *kleptoman*, grafomán *grafoman*, вáтман *řidič tramvaje*.

Samostatnou skupinu tvoří přípony, jimiž se odvozuji názvy osob mužského rodu s hanlivým významem:

- ко бъбрíвко *mluvka*, фасúлко *prostáček*, цѣрвúлко *venkovský balík*;
- льо дрýпльо *trhan*, дýгльо *slinta*, réвльо *ubrečenec*, крáдльо *chmaták*, глéзльо *rozmažlenec*;
- áи готовáň *darmožrout*, дебелáň *tlusťoch*;
- áш службáш *horlivý služebník*, новобогатáш *zbohatlík*;
- чо глýпчо *blbeček*, свýрчо *trouba*, слéпчо *zaslepeneč*.

2. Odvozování příponami u podstatných jmen pro osoby ženského rodu

- ка Tvoří ženská podstatná jména činitelská, jména označující společenské postavení, geografický původ, názorovou pří-

slušnost apod. Připojuje se buď k substantivům označujícím mužské osoby, např. gotváč – gotváčka, drugáčka, učitelka, lékarčka, klientka, nebo ke zkráceným základům substantiv označujících mužské osoby, např. sofiánec – sofiánka, célyanin – célyánka, grájdánka, případně k základům adjektivním, např. lákom – lákomka.

V některých případech dochází před touto příponou ke změně souhlásky, např. ученик – ученичка, глупák – глупáčka. Tvoří také slova označující mechanismy: спирáчка, вършáчка;

-ица, -ница Tvoří protějšky ženského rodu k podstatným jménům mužským na -ец, -ик, -ник, např.: стáрец – старýца, годенík – годенýца, скýtník – скýtnица. Připojuje se také k substantivům bez přípon, např. цар – царýца. Touto příponou se tvoří též názvy zvířat ženského rodu, např. вълк – вълчýца;

-ия, -киня Tvoří názvy pro osoby ženského pohlaví označující jejich činnost, národnost, společenské postavení, jako protějšky mužských jmen bez přípony, např. чех – чехýnia, грък – гъркýnia, слугá – слугýnia, княз – княгýnia, бог – богýnia; případně jmen s příponou -ец: борéц – боркýnia, лъжéц – лъжкýnia.

3. Odvozování příponami u podstatných jmen označujících nářadí, materiály a místo, kde se provádí činnost

-ив- Připojuje se ke slovesným základům a tvoří podstatná jména středního rodu jako názvy materiálů, případně nářadí nezbytného pro nějaký děj, např. плетиво *pletivo*, чetivó *čtivo*, градиво *stavivo*, топливо *topivo*;

-иш, -лиш-, -илиш-, -алиш Připojuje se obvykle ke slovesným základům a tvoří jména středního rodu označující místo děje: летище *letiště*, пáстбище *pastvisko*, нахóдище *naleziště*, прýstaniще *přistav*, хранílište *úschovna*, складиště, летóвище *letovisko*, чистílište *očistec*, учýlište *škola*,